

2

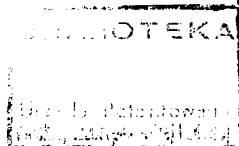
5

Warszawa, 1 października 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

B 43k 21/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20360.

Kl. 70 a, 7/11.

Bruno Steinmann

(Wiedeń, Austria)

i Alfred Handowsky

(Karlovy Vary, Czechosłowacja).

MKP B43K 21/10

Urządzenie do przesuwania rdzenia ołówka w osłonie z materiału, dającego się strugać.

Zgłoszono 11 grudnia 1933 r.

Udzielono 16 lipca 1934 r.

Pierwszeństwo: 21 grudnia 1932 r. (Austria).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie do przesuwania rdzenia ołówka w osłonie z materiału, dającego się strugać. Wynalazek polega na tem, iż tylny koniec rdzenia ołówka styka się z przesuw-
nym oporkiem, zaopatrzonym w narzędzie, które przy przesuwaniu oporka nacina tylny koniec osłony, wskutek czego długość jej zmniejsza się odpowiednio do wielkości przesuwu rdzenia. Urządzenie według wynalazku nadaje się do ołówków do pisania, do ołówków kosmetycznych i podobnych.

Znane są osłony ołówków, dające się strugać i zaopatrzone w przesuwane rdzenie, których tylny koniec przy pisaniu opie-

ra się o odpowiednie narzędzia. Narzędzia te są umieszczone w wydrążeniu osłony i są przesuwane zapomocą trzpieni lub wkrętek, których długość musi odpowiadać całkowitej długości osłony i które nie są połączone na stałe z osłoną, lecz są wsuwane jedynie w celu przesuwania rdzenia. Urządzenia tego rodzaju nie nadają się więc do zastosowania w praktyce. Dzięki zaopatrzeniu oporka w narzędzie obcinające, wynalazek umożliwia przesuwanie rdzenia przy równoczesnem zmniejszaniu długości osłony, wskutek czego zbędne są oddzielne narzędzia do tego celu. Oporek może być połączony z osłoną na stałe lub rozłącznie. Nacina-

nie osłony jest dokonywane na jej tylnym końcu, dzięki czemu nie powstają straty na długości z powodu pęknięcia osłony przy nacinaniu, jak też osłona nie jest zanieczyszczana pyłem skrawanego rdzenia.

Na rysunku uwidoczniiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia urządzenie w przekroju podłużnym, fig. 2 — w przekroju podłużnym po pewnym zużyciu się rdzenia, a fig. 3 — w widoku zgóry.

W osłonie 1 z drzewa lub podobnego materiału umieszczony jest rdzeń 2 tak, iż jest utrzymywany w wydrążeniu osłony jedynie działaniem tarcia. W razie stosowania osłony drewnianej wykonywa się ją z dwóch części, które po wsunięciu rdzenia sklejają się ze sobą. Tylny koniec rdzenia opiera się o trzpień 3, umocowany w kołpaku 4, którego nasada posiada gwint 5 i jest zapomocą tego gwintu naśrubowywana na tylny koniec osłony 1, nacinając na jej zewnętrznej powierzchni gwint. Trzpień może być przesuwany w kołpaku, lub też (jak na rysunku) na stałe z nim połączony. W tym ostatnim przypadku długość osłony musi być zmniejszona odpowiednio do przesuwu rdzenia. Do tego celu służy nożyk 6, który obcina za każdym razem pewną warstwę na tylnym końcu osłony. Zamiast nożyka można stosować pilnik lub podobne narzędzie. Wióry wypadają przez otwory 7. Urządzenie może być zaopatrzone w większą liczbę nożyków, a kołpak można odlać wspólnie z trzpieniem i narzędziem lub też można wykonać te części zapomocą wytłaczania. Zamiast gwintu 5 można stosować inną odpowiednią prowadnicę kołpaka na osłonie.

Przedni koniec osłony, który podczas przesuwu rdzenia nie jest nacinany, jest najkorzystniej utwardzony (np. zapomocą lakierowania), lub wykonany z metalu. Po zużyciu rdzenia kołpak można nasadzić na świeży ołówek. W razie wykonania kołpaka zapomocą wytłaczania otrzymuje się nożyk, nacinając odpowiednią część kołpaka i zaginając tę część.

Urządzenie nadaje się również do ołówków do warg, do pałeczek lapsu i podobnych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do przesuwania rdzenia w osłonie z materiału, dającego się strugać, zaopatrzone w przesuwny oporek na rdzeń, znamienne tem, że z oporkiem (3) połączone jest narzędzie (6), które przy przesuwaniu oporka nacina tylny koniec osłony (1), której długość zmniejsza się wskutek tego odpowiednio do wielkości przesuwu rdzenia.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że oporek (3) wraz z narzędziem (6) jest naśrubowany na osłonę (1).

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że oporek (3) oraz nożyk (6) są osadzone na kołpaku (4), przesuwanym na osłonie (1), przyczem kołpak ten jest zaopatrzony w otwory (7), przez które wypadają wióry.

Bruno Steinmann.
Alfred Handowsky.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

721615-

